

Pogrzeb arcybiskupa warszawskiego: Tłumy, cisnące się do pałacu arcybiskupiego celem oddania hołdu zwłokom arcybiskupa Popiela.

(Fot. Maryan Fuks, Warszawa).

polska, dzieje ojczyste, zgola nie po kronikarsku pojete — oto dziedziny, w których działał dużo i owocnie. Ale przede wszystkim ojcem swoim mieni go powieść polska. Całą historię Polski zobrazował z ogromną czasem plastyką i poetycznością słowa w swoim cyklu powieści historycznych, obejmującym okres od czasów legendarnych „Starej baśni” aż do smutnej epoki „Saskich ostatków” i Stanisława Augusta. Powieściami ideowymi z dziejów późniejszych rozbudzał i podniecał uczucia patriotyczne. A jednymi i drugimi, tak samo jak romanсами obyczajowymi współczesnymi, stworzył zarówno powieść polską, jak jej czytelników. Można bez przesady powiedzieć, że nie było u nas nigdy popularniejszej powieści, niż „Chata za wsią”; ona pierwsza stworzyła łącznik pomiędzy miastem a dworkiem szlacheckim, ona połączyła stany w jednym wspólnym umiłowaniu piękności polskiego języka i uznaniu wartości swojskiego piśmiennictwa.

Ogromem swej tytanicznej pracy i wiecznie żywą krynica, bijącą z jego dzieł, Kraszewski sam wystawił sobie pomnik, trwalszy nad spiz — bo w sercach potomnych. Naród, dla którego Kraszewski żył i pracował, może tylko dorzucić skromne wieńce hołdu. Taki hołd pamięci wielkiego pisarza złożyła też w obecnym roku jubileuszowym cała Polska. W Krakowie uroczysty obchód jubileuszowy ku czci Kraszewskiego odbył się w ubiegłą niedzielę. Po nabożeństwie w kościele na Skałce, gdzie w grobie zasłużonych spoczywają prochy wielkiego pisarza, odbyła się uroczysta Akademia w pięknie udekorowanej przez prof. Wodzinowskiego sali Starego Teatru.

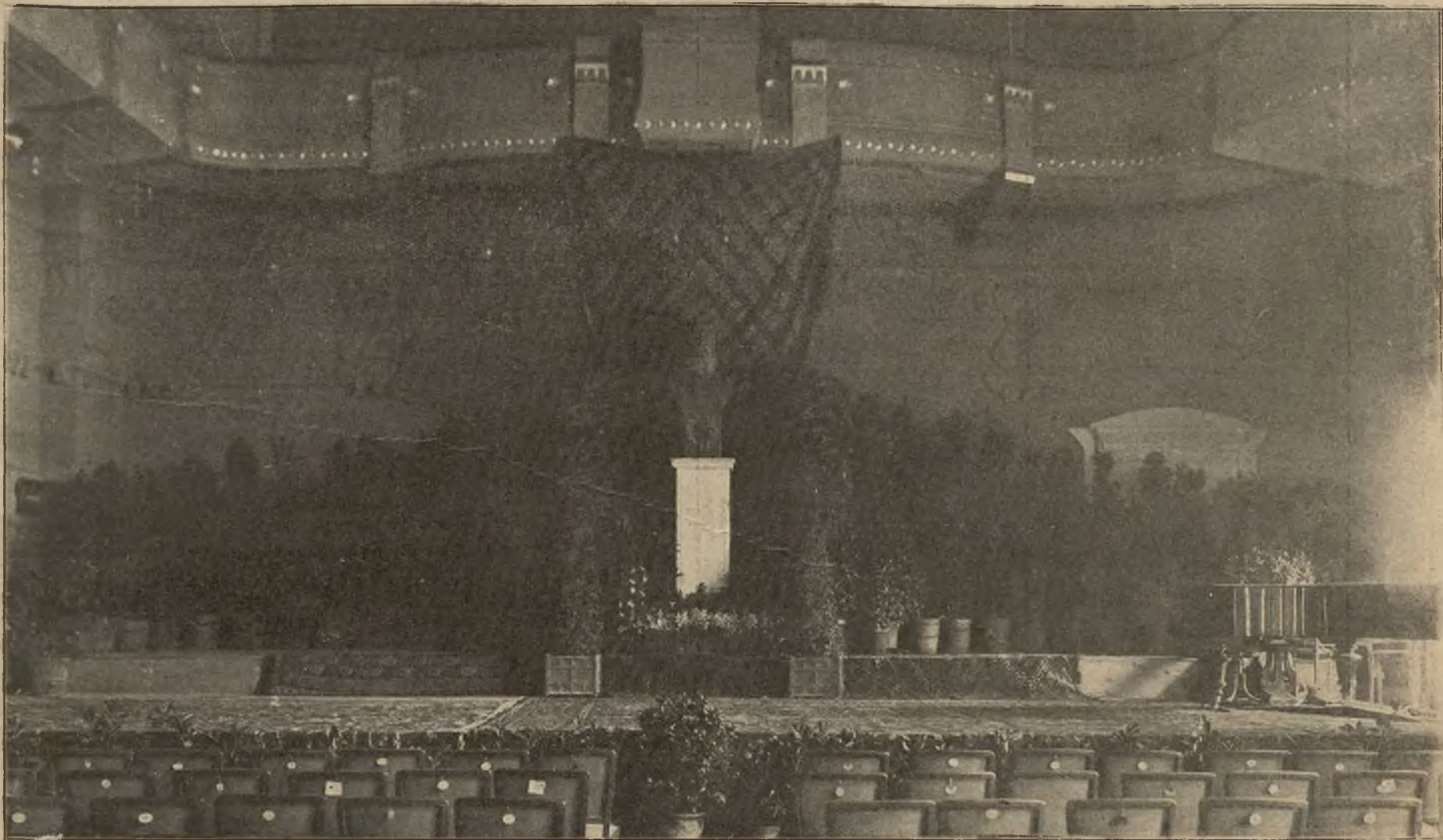
Akademia rozpoczęła się odegraniem „Bajki” Moniuszki przez orkiestrę pod batutą p. Czyżow-

O pokój na Bałkanach: Starożytny zamek św. Jakóba w Londynie, gdzie odbywają się konferencje pokojowe.

skiego. Następnie stanął na estradzie prof. dr. Maurycy Straszewski, który zagaił uroczystość, kreśląc ogólny obraz działalności i zasług Kraszewskiego.

Po tem przemówieniu rozległy się dźwięki kantaty jubileuszowej Zelenkiego do słów Asnyka, napisanej na 50 letni jubileusz Kraszewskiego i wy-

Ku czci Kraszewskiego: Dekoracja sali Starego Teatru na uroczystą Akademię.